TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astorissa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA
SULO SYVANEN

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta.....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Askel oikeaan suuntaan

Lehtemme muuttaminen osittain englanninkieliseksi, on mielestämme yksi johdonmukaisimpia ja välttämättömimpiä askeleita, joita sen historiassa on koskaan otettu.

Tapahtumain logiikka, tuo materialistisen historiankäsityksen teoreettinen pohja, on ajanut siihen missä nyt ollaan. Ei siis ole mikään sattuma, niin yllätykseltä kuin monesta suomalaisesta toverista saattanee menettelymme tuntuakin, että näin on tapahtunut. Hiljainen kalakylämäinen Astoriamme sai heti teollisuuskaupungiksi muututtuaan sellaisen tilanteen osakseen, että sen vuoskausia tyytyväisenä uinunut työväestö heräsi oikein itsenäiseen toimintaan.

Laivaveistämöillä täällä työskentelee lähemmäs tuhatkunta miestä, jotka ovat taistelussa elinehdoistaan ja oikeudestaan käyttää perustuslaillisia vapauksiaan, varsinkin järjestymisvapauttaan.

Ilman tätä muuttunutta taloudellista asemaa ei meillä olisi ollut minkäänlaista taloudellista mahdollisuutta ottamallemme askeleelle.

Miten se tulee vaikuttamaan suomalaiseen lukijakuntaamme, saattaa panna monen aprikoimaan. Haitallisesti sen ei ainakaan tarvitse vaikuttaa, ellei anneta väärinkäsitysten ja ilkeämielisyyden saada vaikutusvaltaa. Suomenkieliselle lukijakunnallemme tullaan edelleen tarjoamaan se sama määrä lukemista ja ihan samalla tavalla toimitettua kuin tähänkin saakka. Osa tekstistä tulee kaksikieliseksi ja osa itsenäistä kummallakin kielellä.

Ja se osa tekstistä joka tulee kaksikieliseksi, on mitä tärkeintä suomalaiselle väestölle, varsinkin toimituskirjotuksista, sillä siinä tarjoutuu verraton tilaisuus englanninkielen oppimiseen. Lukemalla kummankielisen kirjotuksen tahansa ja sitte vertaamalla sen toisenkieliseen, saa monta englanninkielistä sanaa päähänsä. Se on oikeastaan ainoa käytännöllinen tapa oppia englanninkieltä, ja on käytännössä useissa oppilaitoksissa vierasten kielien opetuksessa.

..Englanninkielisen työväenliikkeen henkiinherättäminen lännellä on ajan vaatima välttämättömyys, mutta ilman työväen sanomalehteä mahdottomuus. Mikä olisikaan parempi mielipiteiden muokkaaja kuin jokapäiväinen lehti! Miten olisi esim. suomalaisen työväestön tietoisuuden laita, ellei olisi ollut olemassa suomalaisia sosialistilehtiä!

Ja englanninkielinen väestö on aivan yhtä vastaanottavaista ja asemansa tuntevaa, jos vain sille osataan esittää se tavalla joka ei synnytä siinä ensin alussa vierastavaa tunnetta.

Suunnitelmamme vaikein puoli ei ole sen taloudellinen, vaan sen henkinen puoli. Väestöä, joka ei ole ollut työväenliikkeen vaikutuspiirissä, varsinkaan sosialistisen työväenliikkeen, on osottava kasvattaa kuin lasta. Sille on opetettava työväestön luokkaliikkeen aakkoset helppotajuisessa ja selvässä muodossa, hyökkäämättä raskaasti sen ennakkoluuloja vastaan.

Millä hyvänsä voi tietämättömän työläisen suututtaa, mutta sen käännyttäminen on vallan toinen asia.

Ja tämä käännytystyö on se vaikea tehtävä jonka edessä olem me. Mutta siihen on käytävä käsiksi, sillä vasta sen jälkeen kuin se on suoritettu, on toivoa täkäläisen työväestön taistelukuntoisuudesta.

Suomalaisen työväenliikkeen erillisyys englanninkielisestä väestöstä on useassa tapauksessa synnyttänyt vierottavan tunnelman; onpa suomalaisten toimintainto paikoin ajanut koko työväenliikettä vieromaan, koska sen vastustajat ovat kyenneet sille silloin antamaan ulkomaalaisuuden leiman joka luonnollisesti kaikkialla vaikuttaa hajottavasti ja vierottavasti.

Tämä jään sulattaminen näiden työväenliikkeen erilaisten ainesten väliltä on välttämättömin tehtävämme, ja siinä tulee Toveri tästedes toimimaan kaikella voimallaan.

Vaikkapa englanninkieliset uutiset tulevatkin toimitettavaksi etupäässä paikallista tarvetta tyydyttäen, voisivat toverit kaikkialla koettaa kuitenkin hankkia Toverille englanninkielisiä tilaajia, sillä sen agitatorinen puoli tulee olemaan yleistä laatua. Ja työväenliikettä koskevat uutiset tulevat niinikään tyydyttämään tarvetta laajoissa piireissä, sillä Toveri tulee olemaan ainoa työväen päivälehti koko lännellä. Siksipä yrityksemme menestys ei lienekään mikään utopistinen ajatus.

Washingtonin valtion työläisten huomioon

Kuten lehdessämme on jo ennen selitetty, on Washingtonissa voimassa jonkinlainen ensiavunantolaki, joka määrää työnantajan maksamaan loukkaantuneille työläisille sairaalamaksuja. Jo silloin kun laki oli laadittavana, osotimme sen heikot kohdat ja selitimme, että niitä tullaan käyttämään väärin ja siten tekemään laki vallan arvottomaksi.

Viimeksi meille saapunut Seattle Union Record lehti kertoo, että niin todellakin näyttää jo olevan laita. Työnantajat vehkeilevät kaikella tavalla saadakseen työläisensä allekirjottamaan jonkinlaisia sopimuksia, jotka vapauttavat työnantajan vastuunalaisuudesta ja jättävät työläiset itse huolehtimaan kohtalostaan. **Ei siis ole allekirjotettava minkäänlaista sopimusta missään tapauksessa.**

Eräillä työmailla ovat urakoitsijat allekirjotuttaneet harvalukuisten työläisten keskuudessa kolmivuotisia sopimuksia, ja niiden alaiseksi joutuvat kaikki ne työläiset, jotka kolmen vuoden ajalla työskentelevät sillä työmaalla, vaikka eivät edes tietäisi sopimuksen olemassaolostakaan. Työhön alkaessa sietää siis ottaa selvää, onko sellainen sopimus olemassa.

Samoin on joillakin paikoin tehty sopimuksia sairaaloiden ja lääkärien kanssa avunannosta, ja niissä on samalla tavalla ilmennyt väärinkäytöksiä. Loukkaantunut työläinen on joutunut lähtemään sairaalasta heti kun hänet on jollakin tavalla saatu vuoteelta pois, vaikka ei kykene edes itse syömäänkään vielä.

Sellaista tapahtuu, kun lääkärit ottavat sopimuksen nojalla huolehtiakseen ensiavun annosta. Ne eivät sitä tee ja työläiset ovat sopimuksineen avuttomia.

Älkää allekirjottako missään tapauksessa mitään sellaista sopimusta joka koskee avustuksen saantia, älkääkä suostuko missään työmaalla allekirjottamaan toisten työläisten kanssa joukkosopimuksiakaan tässä suhteessa.

Työväen suojeluslakien tarpeellisuus

Vaikka ei tässä maassa olekaan annettu työväestön vaaranalaisuusvakuutukselle juuri mitään huomiota, ei se kuitenkaan merkitse sitä, etteikö täällä olisi sellaisen tarve yhtä huutava kuin missä maassa hyvänsä. Teollisuustapaturmat ovat päiväjärjestyksessä melkein jokaisella työmaalla; mitä suurempi liikekorporatsioni omistaa työpaikat, sitä vähemmän huolehditaan niissä työläisten terveydenhoidosta missään suhteessa.

Henkivakuutusyhtiöiden vuositilastot eivät ole huvittavaa lukemista. Tuntutpa niiden tarkastelu melkein kuin toimisi hautojen uudelleen avaajana, mutta sittekin niistä paljastuu kamala totuus; niistä käy ilmi se ihmisuhrien määrä, jonka tämän maan teollisuus vaatii vuosittain. Niistä selviää, että rautatietyöväestön toiminta on vaarallisinta kaikista.

Niistä käy selville sekin, että tapaturmien lukumäärä on suurin teollisuustyöläisten keskuudessa ja pienin maanviljelijäin ja maatyöläisten. Keuhkotauti niittää lukuisimmat uhrinsa konttoripalvelijain ja naistyöläisten keskuudessa. Ja mikä olisikaan luonnollisempaa kuin se että hikipajatyöläiset ovat ensimäisiä keuhkotaudin uhreja. Vaikkakin henkivakuutusyhtiöiden vuosikertomukset asettavat konttoripalveluskunnan ensimäiselle sijalle keuhkotautiin kuolleitten seassa, niin sittekin on syytä epäillä, että asianlaita ei ole siten. Henkivakuutusyhtiöiden numerot osottavat tilannetta ainoastaan vakuutettujen joukossa, mutta tunnettua on, että konttoripalvelijoista vakuuttaa itsensä huomattavasti suurempi osa kuin hikipajatyöläisistä, joista suuret joukot tuskin tuntevat koko henkivakuutusjärjestelmän olemassaoloakaan. Heidän keskuudessaan taitaa olla vain muutamia vakuutettuja, sillä aniharva heistä koskaan kykenisi maksamaan vakuutusmaksuja.

Mutta mitä hyvänsä henkivakuutusyhtiöiden julkaisemat numerot osottanevatkaan siihen nähden mikä ammatti tai toimi on vaarallisin, osottavat ne epäämättömästi sen, että kaikki toimet ovat tavattoman vaarallisia; että työväestö on pakotettu uhraamaan kauhistuttavan paljon voitonhimon uhrialttarille, voidakseen saada niukan toimeentulonsa.

Ne osottavat epäilemättömästi sen, että jotakin olisi tehtävänä asiaintilan parantamiseksi, joskaan ei sitä mitä olisi tehtävä.

Henkivakuutusasioitsija selittää vakuutuksen olevan ainoan keinon jälkeenjääneitten turvaamiseksi. Ja ehkäpä se nykyisissä oloissa onkin — niille jotka voivat turvasta maksaa satojen miljoonien dollarien vuosivoitot henkivakuutusyhtiöiden osakkeenomistajille. Mutta entäs köyhemmät ja ne jotka joutuvat uhreiksi? Niille ei ole vakuutuksesta mitään hyötyä. Sangen laiha lohdutus on uhrille tieto siitä, että jos mahdollisesti voi jollakin tavalla maksaa vakuutusmaksut, eivätkä yhtiöt voi kieryydellä pelastua maksamasta vakuutusrahaa, niin jälkeenjääneet saavat pienen avun ensi hätäänsä. — Riittävää toimeentuloa ei työläinen voi juuri koskaan hankkia perheelleen henkivakuutuksen avulla, lukuunottamatta jotakin sattumaa, joka on yhtä harvinainen kuin uhkapelissä voittaminen.

Olisi siis tehtävä jotakin uhrien luvun alentamiseksi: tehtävä jotakin teollisuustapaturmien välttämiseksi, samalla kuin tehdään mahdolliseksi niiden toimeentulo, joiden elättäjä on joutunut uhrikşi.

Mutta ellei vallitsevassa käsitystavassa tapahdu huomattava käänne, niin työläisten turvallisuuden huolehtimisesta ei ole suuriakaan toiveita. Nykyisin vallitsee sellainen käsite, että yhteiskunnalla ei ole suoranaista velvollisuutta työläistensä suojelemiseen, joskin jo tunnustetaan, että sillä on siihen inhimillisyyden ja siveellisyyden aiheuttama velvollisuus.

Koko nykyinen työväen suojelustoiminta johtuu vielä enemmän inhimillisyysperiaatteesta ja lepää sillä, kuin yhteiskunnan tunnustetusta velvollisuudesta. Sellaiset ihmisystävät, kuin esim. tuomari Henry Neill, jonka toiminnasta äiteysvakuutuksen, tai oikeammin avustuksen alalla on pidetty eräänlaisissa sosialistisissakin piireissä vallan aiheetonta ääntä, eivät ollenkaan tunnusta yhteiskunnassa vallitsevan luokkataistelun osallisuutta teollisuusuhrien menetyksessä.

Heidän käsityskantansa mukaan johtuu kaikki vain onnettomista sattumista, kuten sairaudesta jne., vieläpä usein yksityisten "synneistäkin", jotka he kuitenkin ylevästi hyväsydämisyydessään ovat taipuvaiset antamaan anteeksi — huomattavaa tunnustusta vastaan. Yhteiskunnan syytä he eivät näe, eivätkä voikaan nähdä, kun eivät yhteiskuntaa tunnekaan.

Vain työläisten omissa piireissä tunnetaan jo jossakin määrässä mitä olisi tehtävä työläisten hengen ja jäsenten turvaamiseksi, ja millä tavalla se olisi mahdollista. Osa työläisistä käsittää jo, että mistään muusta ei ole tuntuvampaa apua kuin työväenjärjestöjen omasta toiminnasta, jonka avulla pakotetaan yhteiskunta huolehtimaan uhreistaan.

Uudenmman ajan teollisuusvakuutus, tai työläisten vaaranalaisuusvakuutus lepääkin jo toisilla perusteilla kuin porvarillisten ihmisystävien ajama hyväntekeväisyysaate. Se eroaa siitä periaatteellisesti samalla tavalla kuin porvarillinen naisten äänioikeusliike eroaa sosialistisesta. Sosialistisissa piireissä vaaditaan yhteiskunnan turvaamaan jokaisen jäsenensä, ja tekemään kaikki mitä teknilliset keksinnöt edellyttävät, jotta ihmisuhrien lukumäärä olisi mahdollisimman vähäinen. Sen käsityskannan mukaan asetetaan aina ja kaikkialla työläisten turvaaminen tapaturmia ja onnettomuuksia vastaan etutilalle, eikä voittoja, kuten porvarillisen käsityskannan mukaan on laita.

Porvarillinen liikkeenharjottaja on pakotettu asettamaan voittonsa etutilalle, koska liike ei muuten kannattaisi. Sosialistinen käsityskanta lepää sillä perusteella, että ellei liikettä kannata pitää käynnissä tavalla joka takaa työläisille mahdollisimman turvallisen työskentelyn, niin on keksittävä joitakin muita keinoja niiden tuotteiden hankkimiseksi. Ihmisuhrien kustannuksella ei yhteiskunnalla ole oikeutta etsiä itselleen hyvinvointia.

Vain sikäli kuin työväenliike elpyy ja voimistuu ja tulee luokkahengen elävöittämäksi, on toivoa saada aikaan sellaisia työväen suojeluslakeja, joita ei voida kiertää voitonriistäjien eduksi. Yhteiskunnallisen tuotannon täytyy luoteeltaan muuttua paljon ennen kuin tässä suhteessa saadaan suurempia muutoksia aikaan.

Mutta nykyisinkin on toimittava ja taisteltava työväen suojeluslakien saamiseksi ja niiden käytännössäpitämiseksi mikäli voimat suinkin myöntävät. Ja ne myöntävät kyllä paljonkin, kunhan niitä vain voidaan ja osataan käyttää oikealla tavalla. Työväenjärjestöjen tehtävänä tulee olla kaikkialla valvoa, että voimassa olevia työväen suojeluslakeja noudatetaan. Niiden silmälläpitämistä ei ole jätettävä valittujen hallinnollisten virkailijain huostaan, sillä ne useassakin tapauksessa lyövät laimin tehtävänsä, vaan on otettava huomioon jokainen heikko kohta ja painostettava sen korjaamista, samalla kuin alinomaa pyritään saamaan aikaan uusia säädöksiä ja niiden täytäntöönpanijoiksi työväenjärjestöjen vaikutusvallan alla toimivia virkailijoita.

MAILMANKATSOMUKSIA

TOVERITAR SELMA JOKELA-McCONE,

joka on toiminut Toverittaren toimittajana lähes kolme vuotta, on ollut terveydellisistä syistä pakotettu sanoutumaan irti toimestaan. Paikka on julistettu avoimeksi ja voivat halulliset hakijat ilmottautua Toverin johtokunnalle marraskuun toiseen päivään mennessä.

— — —

BRITTILÄISTÄ VAPAUTTA.

Brittiläisen Etelä-Afrikan oloja kuvaa Johannesburgissa, Transvaalissa, ilmestyvässä "International"-lehdessä äskettäin ollut uutinen: "Durbanin laivanvarustaja-yhdistyksen nostaman kanteen johdosta oli rikos-oikeudessa 16 alkuasukasta syytteessä siitä, että olivat kieltäytyneet lastaamasta eräästä kivihiliproomua sunnuntaina. Muutamat syytetyistä selittivät työskennelleensä lauantai-iltana kello 9:ään saakka ja sentähden olleensa niin väsyksissä, etteivät kyenneet sunnuntaina ryhtymään työhön. Toiset väittivät olleensa sairaina, ja yksi sanoi tahtoneensa levätä, koska oli sunnuntaipäivä. Oikeuden puheenjohtaja, sanoen havainneensa kaikki vastaajat syyllisiksi siihen rikokseen, josta heidät oli oikeuteen haastettu, lausui: "Olipa sunnuntai tahi yö, olittepa väsyneitä taikka ette, teidän velvollisuutenne oli noudattaa teille annettuja käskyjä. Ainoastaan jos olisitte olleet vuoteen omana sairaina, olisi teillä ollut oikeus jäädä työstä pois. Te olitte samassa asemassa kuin sotilaat, joiden on noudattaminen heille annettuja käskyjä. Itsekukin heistä tuomittiin yhden punnan sakkoon, joka varojen puutteessa muutetaan 14 päivän vankeudeksi."

Näin siis jo kohdellaan vähemmän vastustuskykyisiä työläisiä "brittiläisen vapauden" ulkoliepeillä — n. s. vapaita työläisiä käsitellään kuin pahantekijöitä, jos he kieltäytyvät ylivoimaisista ponnistuksista ja haluavat levähtää edes sunnuntaina.

— — —

RANNERENKAAN KÄYTTÖ

ei ole mikään eilispäivän asia. Muinaislöytöjen nojalla tiedetään niitä käytetyn jo hyvin vanhoina aikoina. Eräs muinaistieteilijä väittää ranne-renkaan olleen alkuaan tunnusmerkkinä mielenvikaisille — emmekä saata väittää, etteikö sitä voisi tänäkin päivänä tavallaan sellaiseksi selittää. Siitemmin sitä Itämailla yleisesti käytettiin oivallisena rahansijotusvälineenä, ja monilla luonnonkansoilla se nykyäänkin on naisten ainoa arvoesine, jossa heidän sekä sulojensa että työkuntonsa rahallinen arvo esiintyy.

— — —

"SAKSALAINEN PÖYHKEYS"

on tullut sananparreksi, ja pitkälle se tosiaan meneekin. Nyt ne ovat saaneet selville, että venäläisellä taivaalla viime aikoina niin kirkkaasti loistanut tähti, Kerenski — että sekin on vain uusi todiste saksalaisesta etevämmyydestä muiden kansallisuuksien rinnalla. Kerenskin äiti, näet, on saksalainen, omaa sukua Adler (suomeksi Kotka). Pojasta tietysti on tullut äitiinsä sellainen korkealentoinen kotka.

— — —

MIKSI SOKERIN HINTA NOUSEE.

Iso joukko liikkeitä, niin teollisuuden kuin kulkulaitoksenkin alalla keinottelevia, on taas jakanut suuria ylimääräisiä voitto-osinkoja. Mainitsemme näistä tällä kertaa ainoastaan Suuren Lännen sokeriyhtiön (Great Western Sugar Co.) osottaaksemme, että pikku rahoja sitä ansaitaan täälläkin niin välttämättömällä ravinto- ja nautintoaineella. Yhtiö jakoi $1,300,000 ylimääräistä 10 prosentin osinkoa tavallisille osakkailleen. Tämä on kolmas kerta perätysten, kun yhtiö jakaa näitä 10 pros. ylimääräisiä osinkoja, joten osakkaat viimeisten yhdeksän kuukauden ajalla ovat tulleet saamaan 30 pros. eli $3,900,000. Samalla on tämän lisäksi jaettu säännölliset neljännesvuosiosingot sekä tavallisille että etuoikeutetuille osakkeille. Siispä ei emäntien tarvitse ensinkään ihmetellä, jos sokerin hinta nousee nousemistaan. Eikä muidenkaan lehtemme lukijain tarvitse ihmetellä, jos hallituksen täytyy ryhtyä sitä ankarampiin sensuuritoimenpiteisiin, kuta julkeammaksi sen siipein suojassa nylkevien rosvokoplien ahneus paisuu.

— — —

KOIRAHÄÄT.

Harjaantuaksemme valitsemaan vallanpitäjien mielen mukaisia uutisia nyt sensuurin uhatessa, julkasemme lukijakuntamme ylösrakennukseksi seuraavan Boston Journalin kertomuksen sanasta sanaan semmoisenaan:

Hienorotuinen koirapari vihitty loistavilla menoilla.

Koirasäädyn hyväksymä vihkimäkaava luettu. — Nuorikot jalokivillä koristetut.

(Erikoissähkösanoma Journalille.)

Colorado Springs, Colo., syysk. 20 p. — Paikkakuntamme hienosto ja sen siniveriset koirat ovat tänään viettäneet ensimäisiä todella muodinmukaisia koiravihkiäisiä mitä tällä seudulla on koskaan pidetty. Toimitus tapahtui Kansas Citystä kotosin olevain rouva J. F. Huckelin ja hänen sisarensa, neiti Sybil Harveyn asunnossa täällä.

Juhlamenojen tarkotuksena oli avioliittoon yhdistää Rufus of Bulmer, hienorotuinen urosa pekingiläinen viiriäis- (spaniel) koira ja yhtä jalosukuinen narttu, neiti Dahlia Winks Chin Chin, pekingiläisten Nowata Li Cheen ja Pekin Chasanin tytär. Pöytä oli katettu 17:lle kaupungin rikkaitten koirahienoston edustajalle.

Rouva Huckel ilmotti vihkiäisistä kallisarvoisilla kaiverretuilla kutsumakorteilla. Morsian ja sulhanen olivat hienoimman koiramuodin mukaisissa pukimissa, morsiamella nauha oikeita helmiä kaulassa. Rufuksen kaulanauha oli timanteilla koristettu. Morsiamen puku oli avorintainen, kallilla valencialaispitseillä reunustettu; liivi Maria Antoinetten kuosia, joka Ranskan kuningatar oli ollut suuri pekingiläisten viiriäiskoirien ihailija.

Pöytäkoristeet olivat kaukaisen idän suosikkikukkia, päivänkakkaroita ja lumpeita. Koira-vieraille tarjottiin hopealautasilta korppuja ja mitä kallishintaisimpia namusia; jälkiruuaksi oli kermaa hienoimmasta Haviland-posliinista valmistetuissa kulhoissa.

Vihkimäkaava oli Lontoon pekingiläis-viiriäiskoiraklupin vahvistama, ja luki sen rouva Huckel. Morsian ja sulhanen vastasivat kainostelevalla haukunnalla, kun rouva tuli siihen kohtaan, jossa heidän oli luvattava uskollisuutta toisilleen.

— — —

Niinkuin tästä näkyy, ei ole perää siinä väitteessä, että uskonnollisuus muka olisi menettämässä arvoaan "parempain" säätyluokkien keskuudessa. Turhia ovat myös olleet puheet näiden luokkien siveellisestä rappeutumisesta. Ovathan he aviollisessa uskollisuudessa jotakuinkin koiriensa tasalla — ja sehän on jo paljon niin rikkailta ja yhäisiltä ihmisiltä.

...Vai oli Marie Antoinette myös niitä hienonhienojen koirarotujen ihailijoita? Muistelemme kuin pahaa unta... muistelemme kuulleemme jotain, mihin sellainen pää joutui, jolla ei ollut parempaa ajattelemista...

Järjestömme asioita

S. S. OSASTOILLE.

S. S. Järjestön keskusviraston taholta on valmistettu ihanneliiton jäsenkortteja suomalaisten sosialistiosastojen ihanneliittoja varten. Kortit ovat aistikkaita ja voidaan niitä tilata keskusvirastosta; hinta 75 senttiä sata kappaletta. Olisi suotava että jokaisessa ihanneliitossa otettaisiin samallaiset jäsenkortit käytäntöön.

S. S. OSASTOILLE.

Kunnon toverit:

Järjestön toimeenpaneva komitea kokouksessaan syysk. 23 p. päätti kehottaa suomalaisia sosialistiosastoja ottamaan huomioon Miamin lakkokomitean lähettämät avunpyyntikirjelmät.

Tätä lakkotaistelua, joka jo on kestänyt pitemmän ajan, käypi International Union of Mine, Mill & Smelter Workers (Western Federation of Miners) järjestymisoikeuden ynnä muiden varsin oikeutettujen vaatimusten puolesta. Se on samalla työväenluokan luokkataistelua yhteistä vihollista vastaan ja siksi on meidän avustettava tovereitamme voimiemme mukaan. Toimikaa keräys, tai pitäkää iltamat lakkolaisten avustamiseksi.

Lähettäkää kaikki avustukset suoraan järjestön keskusvirastoon, 803 W. Madison Ave., Chicago, Ill., josta ne mitä pikemmin lähetetään asianomaiselle lakkolaisten avustuskomitealle.

Osastojen virkailijoille.

Hiljan yleisäänestyksellä hyväksyttyjen perustuslakimuutoksien mukana muun muassa on puolueen jäsenistö päättänyt kohottaa kaksoisveromerkkien hintaa viidellä sentillä ja astuu tuo päätös voimaan lokakuun ensimäisestä päivästä. Tämän mukaan on jäsenkirjurien lisättävä viisi senttiä entiseen kaksoismerkkien hintaan. Esimerkiksi Illinoisin valtiossa on veromerkkien, niin kaksois- kuin yksityistenkin hinta ollut 10 senttiä. Tästä lähtien yksityiset merkit edelleenkin maksavat 10c kappale, mutta kaksoismerkit 15 senttiä. Montanassa maksavat veromerkit 20 senttiä kappale, nyt maksavat kaksoismerkit siellä 25 senttiä, j.n.e.

Jäsenkirjureita kehotetaan ottamaan tämä huomioonsa veromerkkejä tilatessaan.

Lentolehtisiä tilaamaan.

Keskusvirastossa on saatavana seuraavia englanninkielisiä lentolehtisiä:

Sosialistipuolueen ohjelma (Socialists Party Platform) hinta 25 senttiä sata, $2.00 tuhat kappaletta.

Sotien syyt ja lopettaminen (Cause and Cure of War) hinta 15 senttiä sata, $1.00 tuhat kappaletta.

Sosialistit ja sotavoima (Socialist and the Sword) hinta 20 senttiä sata, $1.60 tuhat kappaletta.

Näitä lehtisiä voidaan tilata keskusvirastosta osotteella: 803 W. Madison St., Chicago, Ill.

Naisten lehden toimittaja HALUTAAN

Täten julistetaan hakukelpoisten toverien haettavaksi toimittajan paikka Amerikan suomalaisten sosialistien naisten lehdessä, Toverittaressa. Hakijalta vaaditaan ennen kaikkia kunnollista sosialismin tuntemusta, sekä kykyä kirjoitella sosialistisen mailmankatsomuksen valossa helppotajuisia kirjotuksia. Hakijaksi kelpaa mies yhtähyvin kuin nainenkin, kunhan vain voi esittää näytteen kykeneväisyydestään tehtävään ja on kuulunut vähintäin vuoden S. S. Järjestöön. Englanninkielen taito on välttämätön.

Hakemukset ja palkkavaatimukset ovat lähetettävät ennen marrask. 2 päivää Toverin johtokunnalle, joka antaa lähempiä tietoja niitä haluaville sitä ennenkin. Toimeen on astuttava heti kutsun saatua.

Toverin johtokunta.
Box 99, Astoria, Ore.
(2 p. lokak., 1917.)

Kansallisperustuslain muutokset.

Hiljan yleisäänestyksellä päätettiin niistä kansallisperustuslain muutoksista, joita St. Louis'in konventioni ehdotti tehtäväksi. Joitakin harvoja kohtia lukuunottamatta ehdotetut muutokset hyväksyttiin yleisäänestyksellä.

Kaikista huomattavampi muutos hyväksyttiin puolueen hallinnossa. Kansalliskomitea lopetettiin ja sen sijaan maa jaettiin viiteen piiriin, joten kansallisjärjestössä tulee olemaan piirit melkein samalla tavalla kuin suomalaisessakin järjestössä. Tammik. 1 päivänä 1918 lähetetään kansallisvirastosta kansallistoimeenpanevan komitean jäsenten nimityskutsu. Toimeenpanevan komitean jäseniä valitaan viisitoista kaikkiaan, kolme kustakin viidestä piiristä ja näin valitun toimeenpanevan komitean toiminta-aika alkaa heinäkuun 1 p. 1918. Muitten erilaisten valtuuksien mukana nyt hyväksytyssä perustuslaissa annetaan toimeenpanevalle komitealle oikeus julaista viikkolehteä, joka omistetaan yksinomaan puolue-uutisille ja joka lähetetään jokaiselle puoluejäsenelle.

Myöskin uuden perustuslain mukaan valtiosihteerit pitävät yhteisen neuvottelukokouksen joka vuosi yhdessä kansallissihteerin ja eri kielenkääntäjäsihteerien kanssa. Tällä neuvottelukokouksella ei kuitenkaan ole minkäänlaista toimeenpanevaa tai lakialaativaa valtaa, vaan rajottuu sen toiminta yksinomaan keskinäiseen neuvotteluun ja puolueasiain harkintaan. Kansalliskonventsionin edustajien lukua vähennettiin kolmesta sadasta kahteen sataan ja kansallistoimeenpanevalle komitealle annettiin valta kutsua ylimääräiset konventsionit. Presidentin ja varapresidentin ehdokkaat valitaan kansalliskonventsionissa. Se kuuluisa sabooteesipykälä myöskin on yleisäänestyksellä tullut pois pyyhityksi kansallisperuslaista. Kaksoismerkkien hintaa nostettiin viidellä sentillä; yksityisten merkkien hinta pysyi ennallaan. Osanotto yleisäänestykseen oli hyvä, eritäinkin idän valtioissa.

Toverillisesti,
HENRY ASKELI, S. S. J. Sihteeri.

KANSANKIRJEITÄ

CALIFORNIA

SAN FRANCISCO

Viime kuun 22 päivänä olivat ne mahtavat Veljeysseuran "baalit", joihin oli vuokrattu kaupunkimme hienoin talo; "German House". Monta kuukautta niitä ilmotettiin, kuten ainakin suuria "baaleja". Melkein jokainen Friscossa asuva suomalainen, sekä lähiseutulaiset valmistivat itseänsä yllämainittuun tilaisuuteen. Kello kahdeksan illalla ne "paalit" alkoivat. — Orkesteri soitti, ja yleisöä alkoi saapua haalille oven täydeltä.

Ovella katsellessa kun naiset tulivat sisälle päällystakit yllään, tunsi heidät, vaan kun siirtyi tanssi-salin puolelle, niin siellä luuli olevansa aivan toiskielisten yläluokkalaisten naisten seurassa.

Jokaisella tytöllä oli hienoin puku, mitä nykyään on "stailissa", ja rahalla voi ostaa (?) Vanhatkin näyttivät siellä nuorilta tytöiltä.

Ravintolahuoneessa tarjosi neljä miestä väkijuomia, ja eräs nainen näkyi olevan myös paarin päässä kauppaamassa joitakin virvokkeita. Hänen kauppansa ei kuitenkaan paljon näyttänyt käyvän, joten hän sai olla ainoastaan nimellisesti tehtävässään. Vaan samoin ei ollut laita väkijuomien antajien. He saivat tarjota "virvokkeita" enemmän kuin he ehtivätkään. Tuskinpa oli yhtään miestä tilaisuudessa, joka ei olisi siellä myöskin maistanut väkijuomia. — Monet kovat väkijuomien vihaajat nojasivat "paaria" vastaan, aivan kuin se olisi ollut heidän velvollisuutensa.

Tytöt, naiset, katselivat miesten juomaintoa, ja näkyipä useampia naisiakin istuvan miesten rinnalla ravintolahuoneessa, sekä tyhjentävän myöskin "virvoitusjuoma"-laseja. Melkeinpä jokai-